

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

Al centenari de la mort de Lenin

El 21 de gener passat es complien cent anys de la mort de Vladímir Ilítx Uliànov, Lenin, un dels més importants dirigents i teòrics revolucionaris de la història. Va lluitar incansablement per la construcció del partit bolxevic, una autèntica organització obrera independent, del que va ser el primer responsable. Juntament amb Trotski, va ser el principal dirigent del procés revolucionari a Rússia que culminaria l'octubre del 1917 amb el triomf materialitzat en la creació de l'Estat soviètic. A més, va ser un gran teòric, que va desenvolupar amb brillantor l'obra de Marx i Engels, en camps com el de l'imperialisme com a estadi últim del capitalisme, així com la impossibilitat de resoldre al si de l'Estat burgès els problemes de la classe treballadora. Reivindicuem la seva figura no des de la caricaturesca sacralització de l'estalinisme, sinó mostrant, des dels fets, la potència de les seves aportacions.

La situació mundial és presidida per una enorme devastació social, una destrucció sistemàtica de forces productives. Crisis i guerres es complementen amb altres atacs al valor de la força de treball, que revelen els límits infranquejables del capital, el seu caràcter irreformable. Aquesta caracterització és deutora, entre d'altres, de Lenin, que també aporta elements –no receptes– per a la nostra actuació avui, en la construcció del partit obrer revolucionari. Cap reverència formalista a la seva figura, però cap menyspreu a les seves aportacions.

1. La lluita pel partit obrer independent

Al II Congrés del POSDR, el 1903, es va decantar l'escissió que acabaria donant lloc al partit bolxevic. Lenin, als 33 anys, ja tenia

una llarga experiència com a militant i teòric. Ja havia publicat El desenvolupament del capitalisme a Rússia (1899) i, de gran importància política, què fer? Problemes candents del nostre moviment (1902), on planteja els elements bàsics per a la construcció de l'organització revolucionària, inclosa la seva fonamentació teòrica: “sense teoria revolucionària tampoc no hi pot haver moviment revolucionari”.

En aquesta pugna es constitueix l'organització que farà possible el triomf de la revolució a l'octubre de 1917. Lenin combat el reformisme i oportunisme, rebutjant tota temptació ultraesquerrana, com estableix el 1920 a “l'esquerranisme”, malaltia infantil del comunisme. En aquesta lluita per la construcció del partit ocupa un lloc prominent el diari. Primer Iskra (La Chispa) i després Pravda (La Veritat).

2. Una revolucionària preocupació per la teoria

Lenin és conegut pels seus estudis econòmics i polítics. En particular, per l'imperialisme, fase superior del capitalisme del 1916 i L'Estat i la revolució del 1917. Però la seva atenció es va dedicar a moltes més temàtiques, en què destaca l'abordatge rigorós i sistemàtic. La seva preocupació teòrica no era academicista, sinó política, pràctica. El lligam entre teoria i pràctica, com s'expressa en l'afirmació abans esmentada de Què fer. Buscava la precisió més gran, evitant tota generalització vàcua: “el que és l'essència mateixa, l'ànima viva del marxisme: l'anàlisi concreta d'una situació concreta”.

Són qüestions retòriques amb implicacions pràctiques. Com explica Trotski, “fins i tot estant a l'exili, permanentment Lenin va informant-se: el que passava a la classe

obrero, la seva experiència de lluita, no drint-se de les anècdotes de la classe obrera que va explicant i vivint la seva experiència”.

3. L'Internacionalisme i la guerra imperialista

La gran traïció d'agost del 1914, quan els diputats dels partits obrers alemany i francès voten a favor dels crèdits de guerra, suposa un autèntic parteaigües en el moviment obrer. Lenin caracteritza immediatament dues qüestions: la fallida de la II Internacional i la importància de la resistència davant de la traïció. Critica el patriotisme socialdemòcrata i el pacifisme que es desmarca de la guerra de classes. Participa a les conferències de Zimmerwald el 1915 i Kienthal el 1916, els sectors revolucionaris del qual, partidaris de transformar la guerra imperialista a la guerra civil que reflecteix la lluita de classes, constitueixen el nucli de la Internacional Comunista, que es fundarà el 3 de març de 1919 a Moscou.

4. Principal dirigent, amb Trotski, de la Revolució russa

Lenin arriba a Rússia el 3 d'abril del 1917 i impulsa un gir dràstic respecte a la política conciliadora amb el govern provisional que mantenien Kàmenev i Stalin: “El poble necessita pa i terra. I ells donen guerra, gana, manca de menjar, i les terres es queden per als terratinents. Mariners, camarades, han de lluitar per la revolució. Lluiteu fins al final!”. Lenin escriu les Tesis d'abril, que asseuen les bases amb què es desembocarà a la majoria bolxevic als soviets, que permetrà que la revolució del 25 d'octubre estableixi un Estat obrer i les conseqüents mesures revolucionàries començant pels decrets de la pau i de la terra, promulgats les primeres vint-i-quatre hores.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

La tasca de Lenin va ser ingent en els primers passos de la Revolució, per als que va confiar a Trotski en tasques de màxima responsabilitat, com les negociacions de pau amb Alemanya a Brest-Litovsk o la creació de l'exèrcit Roig per a la supervivència de la revolució. Amb ell al capdavant es van impulsar els primers decrets, els de la pau i la terra, el control obrer de la producció, l'autodeterminació dels pobles, la llibertat de consciència, la nacionalització de la banca, el repudi del deute, la plena igualtat legal de dones i homes i el dret a l'avortament...

5. La creació de la III Internacional, la Internacional Comunista

A l'escalfor de la revolució, l'impuls internacionalista es concreta en la creació de la III Internacional. És la ruptura amb el reformisme, amb tota il·lusió en una gestió progressiva del capitalisme. Lenin va ocupar un lloc prominent als quatre primers congressos de la Internacional, les aportacions dels quals es poden apreciar fàcilment en un text molt recomanable: Tesis, manifestos i resolucions dels quatre primers congressos de la Internacional Comunista (1919-1923).

Ja mort Lenin, va venir la degeneració burocràtica estalinista, culminada a partir de l'expulsió de l'Oposició d'Esquerra el 1927 i les grans purgues. La fórmula del "socialisme en un sol país", defensada per Bukharin i Stalin el 1924-25, constitueix la negació de la revolució mundial i del bolxevisme.

6. L'actualitat de Lenin

En 1847 es crea la Lliga dels Comunistes, amb la participació de Marx i Engels, que redactaran el seu programa a principis de 1848: el Manifest del Partit Comunista. La Lliga va adoptar com a consigna "Proletaris del món, uniu-vos", concentrant tres elements determinants que persisteixen en el llegat de Lenin. El subjecte: proletaris. Els que només tenen la seva prole perquè no tenen mitjans de producció, per l'expropia-

ció que són objecte. El contingut internacionalista, que fa referència als proletaris del món. I la via per resoldre els problemes que planteja la condició d'expropiats i explotats: la seva unió. La seva organització.

No presentem un Lenin sacralitzat, com l'estalinisme va pretendre, per desactivar el seu enorme llegat revolucionari. Bona part dels dirigents de la Revolució russa eren excel·lents teòrics. Avui seguim necessitant la caracterització de l'imperialisme de Lenin, per entendre el moment històric del capitalisme en què ens trobem, i la formulació del desenvolupament desigual i combinat de Trotski per comprendre les formes particulars del capitalisme a les diferents regions del món. Dos teòrics i militants que, com a dirigents obrers, apliquen efectivament el mètode marxista tal com ho va definir Engels: "tota la concepció de Marx no és una doctrina, sinó un mètode. No ofereix dogmes fets, sinó punts de partida per a la ulterior investigació, i el mètode per a aquesta investigació".

Lenin ho va resumir amb precisió:

El marxisme exigeix de nosaltres l'anàlisi més exacta, objectivament comprovable, de la correlació de classes i peculiaritats concretes de cada moment històric. Nosaltres, els bolxevics, hem procurat sempre ser fidels a aquesta exigència, indiscutiblement obligatòria des del punt de vista de tota fonamentació científica de la política.

La situació actual està identificada per una "crisi crònica del capitalisme". Una destrucció de forces productives cada cop més sistemàtica, amb diferents formes que es complementen. D'una banda, crisis econòmiques recurrents que destrueixen capital: a més de 50 anys de la crisi dels setanta, continua sense haver-hi cap fase expansiva a escala mundial. Les guerres, fins i tot a Europa, que adopten fins i tot la forma de genocidi com a Palestina. El saqueig dels recursos naturals, que suposa

més privacions per a la població i efectes climàtics molt perillosos. I, sobretot, la política econòmica que impulsa la desvalorització de la força de treball, principal fonament de les forces productives, a través de desocupació i subocupació, privatitzacions, desregulació, etc. La pregunta, sobretot, és què fer. Per respondre adequadament, el llegat de Lenin és preciós.

Lenin va presentar una anàlisi econòmica rigorosa que revela l'estadi capitalista en què vivim, l'imperialista, últim possible, i les seves implicacions a partir de la constatació de la impossibilitat de reforma del capitalisme i els límits del mercat mundial, com ja formulava Marx al llibre tercer del Capital. A més, Lenin recalca la fonamentació teòrica per excloure tota il·lusió que al si de l'Estat burgès es puguin resoldre els problemes. I ens arriba una aportació valuosíssima respecte a la construcció d'un partit obrer organitzat que lideri la lluita de la classe obrera per obrir una sortida. Un partit independent de qualsevol compromís amb cap de les institucions del capital. No és una apel·lació genèrica, sinó amb concrecions pràctiques que inclouen des del lloc del diari fins a la delimitació de la condició de militant.

El gran llegat de Lenin per avui és la comprensió de les causes profundes de les diferents i complementàries formes d'opressió, de treballadors i pobles, i la manera d'organitzar-se per combatre-les. Sense cap pretensió de receptari universal, aquest llegat de Lenin, la necessitat de l'anàlisi concreta de la realitat concreta.

Lenin i els seus camarades van demostrar que efectivament un altre món és possible, però només en ruptura amb el capitalisme.

Des de la IV Internacional, continuadora de la millor tradició organitzativa i combativa del moviment obrer, reivindicuem el llegat de Lenin, aplicant els seus ensenyaments a la situació actual amb les seves particularitats.

Els nostres compromisos...

Madrid, 27 Enero

Manifestació estatal reeixida, per l'alto el foc a Gaza, ruptura de relacions amb Israel!!

www.posicuarta.org